

Lovas István: A napilapok alkonya?

2015 december 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A szakmában és a köztudatban is elterjedt az a hit, hogy a nyomtatott sajtó – f?ként a napilapok – a Hádesz felé haladva már csak Kháronra, a holt lelkeket a Sztüx folyón át a halál birodalmába átszállító révészre várnak.

Ezt azok is szeretik hangoztatni, akik imádnak trendinek t?nni ahelyett, hogy felfednék a problémák

gyökérkezelésének módját. ?k azok, akik el?szeretettel hangsúlyozzák, hogy az internet világában a nyomtatott sajtó az ásatag múlt mumifikált maradványa, amelyre a szétporladás vár.

A temetéssel azonban még érdemes várni. A várakozás ideje pedig messze meg fogja haladni a nyomdatermékeket boldogan siratók várható élettartamát.

Ma a világon évente 330 millió napilapot jelentetnek meg. Ebb?l a felkel? nap országa, a 127 milliós Japán a világ második legnagyobb újságfogyasztója, napi 71 millió példánnyal. Ahol a rossz nyelvek szerint nem csak a paravánok mögé rejt?zött lenge gésák férnek hozzá az internethez.

A világ három legnagyobb példányszámú lapját is ott adják ki. A Jomiuri Simbun reggeli és esti kiadása együttesen testvérek között is 14 milliós, ami hazai nyelvre fordítva annyit jelent, mintha nálunk egy napilapot több mint 1,1 milliós példányszámban adnának ki. A példányszám versenyben a második az Aszahi Simbun 12 milliós, a harmadik a Majnicsi Simbun 5,1 milliós, a negyedik a Szeikjo Simbun ötmilliós példányszámmal. És így tovább.

De vegyünk egy nálunk kisebb és internet-hozzáférésben elmaradottnak szintén nehezen mondható országot. Például Finnországot, a maga 5,5 milliós népességével, ahol a vezet? napilapot, a Helsingin Sanomatot háromszázhatvanezer példányban adják el. Szintén „magyarra fordítva” ez majdnem hétszázezres példányszámot jelent akkor, amikor nálunk az országos politikai napilapok összlétszáma nem haladja meg a százezret.

Vagy nézzünk két, hozzánk hasonló méret? országot!

Belgiumban a franciául beszél? vallonok száma 4,5 millió. A két legkomolyabb francia nyelv? belga lap a Le Soir és az ötvenhat oldal terjedelemben megjelen? La Libre Belgique. Az el?bbi napi nyolcvanezer, az utóbbi napi negyvenezer példányban fogy el.

Belgium 6,5 milliós, holland anyanyelv? flamand lakossága számára szerkesztett, hitelességben vezet? lapját, a De Standaardot kilencvenezer példányban veszik. A legnagyobb példányszámban a szintén hiteles Het Nieuwsbladot vásárolják, háromszázezer példányban. Hogy elszomorítsuk azokat, akik mindenhol a halódó tendenciát keresik: ugyanezt a lapot tíz évvel ezel?tt százezerrel kisebb példányszámban nyomták.

Most pedig ugorjunk át egy hozzánk hasonlóan posztkommunista, szintén a tízmilliós táborba tartozó ország lappiacára. Csehországban a komoly lapok közül a legnagyobb példányszámban ma a Mlada Fronta Dnes fogy. Napi 153 ezret adnak el bel?le. A szintén jobboldali Lidové Noviny 2013 decemberében 29 ezer napi átlaggal kelt el. Két év alatt 41 és fél ezerre szökkent a példányszám a lap új f?szerkeszt?je alatt. De a baloldali Právo, a volt pártlap, a Népszabadsághoz hasonló egykori Rudé právó megfelel?je is még mindig 86 ezer példánnyal büszkélkedhet. És hogy a bulvárhasonlat se maradjon ki: a cseh Blesk napi 245 ezer példányt dob piacra.

Érdemes a tengeren túlra is vetni egy pillantást, hogy megnézzük, ott milyen a helyzet. A harmincötmilliós Kanada legnépszer?bb napilapja a Toronto Star, amely háromszázötvenezer példányban kel el. Ennél valamivel kevesebb fogy a Globe and Mail napilapból. És egy szintén idegesít? adat azoknak, akik szerint manapság egy lap példányszámát emelni, nem beszélve a drasztikus emelésr?l, annyit jelent, mint a Himalájára felrugdalni egy labdát: Alberta tartomány valamivel több mint egymillió lakosú Calgary nev? városának vezet? lapját, a Calgary Heraldot napi százharmincezer példányban veszik meg. Ami 2007 óta hatszázalékos növekedés.

Közhiedelem, hogy a sajtó a demokráciában virágzik, és hogy prosperálásának semmi sem árt annyira rosszat, mint egy tekintélyuralmi rendszer vagy egy illiberális demokrácia. Mint amilyen Szingapúrban található, ahol egy egyetemi tanár fizetése a skandináv országokéban szokásosnak mintegy öt-hatszorosa. A korábbi 3,2 millióról nyilván az ottani elnyomás révén magát vonzóvá tev? városállam 5,4 millióra duzzadt lakossága naponta képes háromszázhatvanezer példányt vásárolni a Straits Time cím? lapból, noha a helyi szupermodern metrón utazó szingapúri gyerek legalább olyan gyorsan tudja okostelefonja billenty?it nyomogatni, mint prágai vagy québeci társa. Nem is szólva arról, hogy szemben az utóbb emlegetettekkel szemben, ? egészen biztosan kiválóan tud angolul, legyen han kínai, maláj vagy tamil anyanyelv?.

Azt se tévesszük szem el?l, hogy amikor akár belföldön, akár külföldön hitelesen akarnak idézni valamit egy ország sajtójából, akkor azt nem a Huffington Post, a Salon és egyéb internetes oldalról teszik, hanem a New York Timesból, a Wall Street Journalból, a Washington Postból és társaiból, ha például az Egyesült Államokról van szó. Amint Nagy-Britannia esetében is a Guardian, a Financial Times, a Times és társai a hiteles forrás, nem pedig az internetes hírportálok, ahol akár percenként is át lehet fazonírozni bármilyen téves híradást.

Ami nálunk a napi tizenhat és húsz oldal közötti terjedelemben megjelen? napilapok esetében történt 1990 óta, az tragédia. Egy olyan napilappiacról beszélünk, ahol az összes országos lap egyetlen állandó külföldi tudósítót sem tud megengedni magának a kell? mennyiség? reklámok és példányszám miatt, és így másodkézb?l kénytelen átvenni híreket, vagy, jobb esetben, az esetenként a helyszínre küldött munkatársaktól vagy az úgynevezett „stringerekt?l", vagyis az adott országban amúgy is ott lakó újságíróktól közöl tudósítást, akiket az elküldött cikkek száma szerint fizetnek. Ezért nincs saját hír els?sorban Pekingb?l, Washingtonból vagy Moszkvából. Ami miatt kevesebb az érdekl?d?, és ennek nyomán a hirdet?. Így fest tehát a végzetszer?nek tekintett ördögi kör, álmagyarázatok nélkül.

A baj óriási, és ha ezt azzal a kényelmes megoldással próbáljuk elhessegetni, hogy ma már „senki nem olvas nyomtatott sajtót", akkor rövid távon pénz ugyan nyerhet? a napilapok készítéséhez szükséges munkatársak elengedésével és a nyomtatási költségek megtakarításával, de ett?l nem leszünk trendik, hanem valami egészen mások.

www.magyarhirlap.hu - Lovas István

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló